

⊕ SZÖVEG ÉS KÉP: TAMÁSKA MÁTÉ

KÓLÓ, MANDOLINON SZENTENDRE

Sokféle sérülés, pusztító forgószél, szétszakítottság, trombózisos tünetek, akadozó vérrellátás, elszürkülten vergődő végtagok, daganatok a sejtburjánzásban, foszlányok és fuldoklás. A túlélésre kevés reményt adó diagnosztikai gyorskép kulcsszavait Szalai András építész Szentendre-tanulmányából gyűjtöttem ki. Nagyon nem is kellett keresgéljek, mert az idézett kifejezések egyetlen bekezdésen belül sorjáznak, mint valami ellentmondást nem tűrő végítélet

**„A VÁROS
KÖZPONTJÁNAK
KÉPÉBEN MINDEN
NÉZŐPONTBÓL
HANGSÚLYOSAN
JELENTKEZŐ”**

**Blagovesztenszka-
templomot macedón,
görög és cincár kereskedő-
családok építették
fel 1752-ben egy korábbi
fatemplom helyén,
közvetlenül a főtér
mellett (idézet: Horler Miklós)**

Rossz szokásom, hogy nemcsak olvasom, de érzem is a szavakat, így a rosszul-
lét kerülgetett, mire a HÉV kiért a pomázi kanyarba. Persze magamra vessek:
miért nem a tájat nézem!? Mert, mintha a valóság meg akarná hazudtolni a róla
szóló sorokat. A táj szellős, nyoma sincs trombózisnak. Már látszanak a legen-
dás szentendrei teraszházak, melyek éppoly mélyen beivódtak Szentendre lát-
képébe, mint az ortodox templomok. Akárcsak a régi Szentendre, a teraszhá-
zak is a Duna szintje fölé magasodó hegylábba települtek. A töltés azonban
a völgyben fut, pontosabban: egy régi tó helyén, innen is a dülő két neve Tó-
fenék és Tömellék. Az 1600-as évek legvégén érkező rác telepesek állítólag ebbe
az öblösödésbe vezették be hajóikat, s valahol a mai teraszházak környékéről in-
dulva vették birtokukba a török időkben rommá lett várost. Nem tudom, hogy
az ügyes rác hajósok miért ne tudtak volna a főfolyamnál kikötöni? Talán épp
áradás lehetett... De – mint mondják – réges-régen volt a sziklás partfalban két,
kikötésre alkalmas vaskarika, amelyek persze eltűntek, de még akadt, aki látta
a rozsdás nyomokat. Időközben Pannóniatelepre ér a vonat, ahol talán a nagy
tó „emlékműveként”, de tényleg megcsillan valami vízfelület. Aztán már lát-
szanak a Közlekedési Múzeum öreg szerelvényei – megérkeztünk.

„Más lesz a város szerkezete...”

A HÉV-állomás környéke valódi reliktum az 1970-es évekből. A buszpálya-
udvar méretei azt sejtetik, hogy innen akár a Holdra is eljut az ember, pedig a
placc csak végtelen lődörgésre jó a hosszan parkírozó sárga buszok között. Ha
babonás lennék, azt gondolnám, hogy ez a sivár látvány az innen kitelepített
temető bosszúja, de valószínűbb, hogy a káoszt a racionális várostervezés állí-
totta elő.

*Simon András egykori párttitkár
(vagy inkább nevezzük semlegesen
városvezetőnek) gondolatait a népnyelv
tömörebben is ki tudta fejezni:
Aczélváros, képzőművészeti Miskolc.*

A 60-as évek végén Budapest rohamtempó-
ban kezdte meghódítani a festőknek való, me-
rengő szomszédját: „... megindult a vízre, friss le-
vegőre szomjazók honfoglalása. Ennek az ódon
levegőjű, alig 13 000 lakosú kisvárosnak nagy ter-
vei vannak, óriási összegű anyagi befektetéssel és még
nagyobb felfordulással” – írta 1968-ban Hajduska
János újságíró. Ennyi év távlatából nehéz meg-

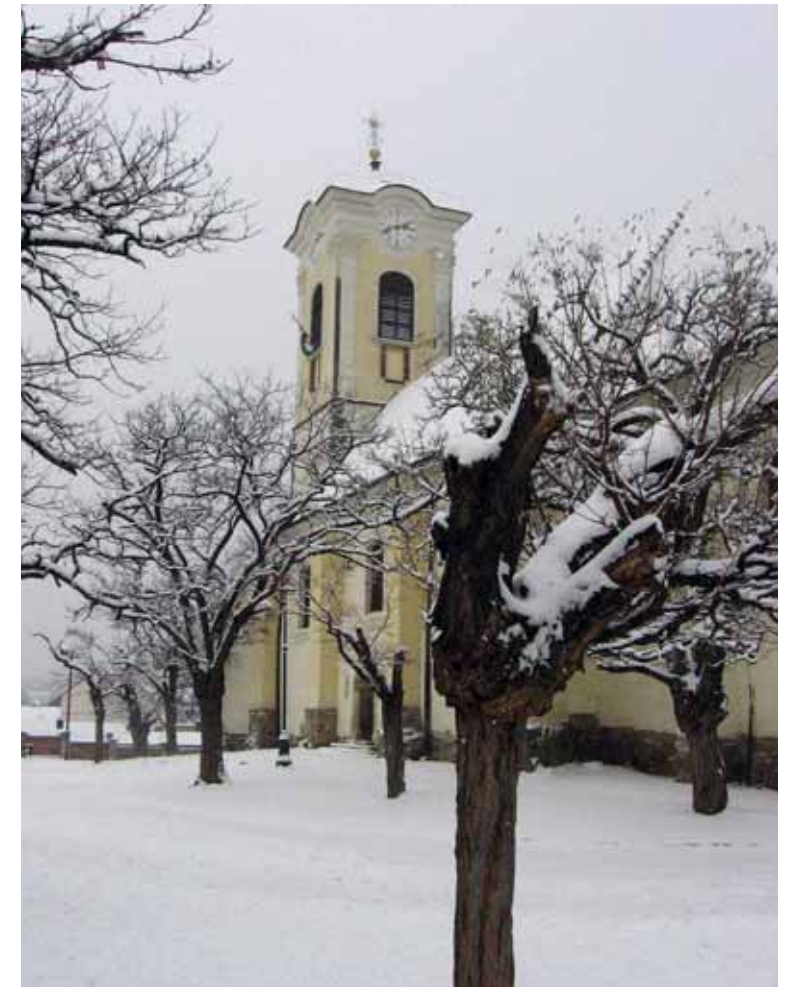
mondani, hogy zsurnalisztikai szótévesztésről van-e szó, vagy a finom kritika
miatt került a mondat végére a „felfordulás” szó.

A hivatalos közbeszédben Szentendre a fővárosi agglomeráció mintate-
lepülése volt, amely a belföldi turizmus mellett a keményvalutás nyugati-
kat is vendégül látta. Emellett a festők és művészek városa, a múzeumoké,
a szép kapuké: barokk ékszerdoboz, Duna-parti Dalmácia, Kovács Margit-
szobrok otthona. „Sokan egyenesen azt gondolják, hogy a város legalább olyan
nagy, mint Győr vagy Békéscsaba. Mire alapozódik ez a hírnév? A kérdésre nem
nehéz válaszolni: a város fejlett művészeti élete játssza ebben a főszerepet.”
Simon András: egykori párttitkár (vagy inkább nevezzük semlegesen
városvezetőnek) gondolatait a népnyelv tömörebben is ki tudta fejezni:
Aczélváros, képzőművészeti Miskolc.

A műemléki Szentendre köré ugyanebben az időben kezdett felépülni az
a kiterjedt, családi házas gyűrű, amely idővel az óvárosnál nagyságrendek-
kel nagyobb területeket foglalt el. A két Szentendrért jelképes fallal is elvá-
lasztották egymástól, a széles Dunai körúttal, a 11-es főút városi szakaszá-
val. Ismét csak egy volt városvezetőt idézve, ezúttal tanácselnököt,
Marosvölgyi Lajost: „Más lesz a város szerkezete. Az egyközpontú város helyett
kialakulóban van a sugárirányban fejlődő város. Megoldódik a látszólag
megoldhatatlan konfliktus, lehet egyszerre modern várost építeni és megőrizni
a történeti városképet.” Mondanom sem kell, hogy Szalai András bevezető-
ben idézett diagnózisa ugyanerről a városstruktúráról szól.

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Az írás az NKA által támogatott,
a „Dunai városok településképe
építésztöregiográfiai sorozat” részé-

Tornyok párbeszéde

Még mielőtt végleg megharagudnának rám Szentendre szerelmesei, leballagok a 11-es út alá, és a modern várostervezés e roppant katakombájában, a gyalogos-aluljárón át magam mögött hagyom a 20. századot. Tülfelől régmúlt idők házai, eleinte alig kínálva többet, mint a századforduló táján felépült kisvárosok. Befelé haladva, az ívesen megtörő utcavonal, az egyre-másra nyíló, keskeny közök kezdik sejtetni, miért zarándokoltak ide festők nemzedékei: „*Most már nem csak a város központjának közelségét, térbeli elhelyezkedését kezdjük érezni, hanem egyéni atmoszféráját is!*” – írta Horler Miklós műemlékvédő a Bükkös-patak hídjá előtt feltárulkozó három torony látványáról.

Ha nem lenne történetien megállapítás, azt is mondhatnám, hogy Szentendre templomai demokratikus városképet közvetítenek. A szerb Belgrád-katedrális – rangja ellenére – éppúgy belesimul a tornyok alkotta ritmikus rendbe, mint a katolikusok vártemploma, s csupán a terep kiemelkedése teszi, hogy kettőjüket mégis hangsúlyosabbnak érezzük társaiknál.

Befelé haladva az ívesen megtörő utcavonal, az egyre-másra nyíló, keskeny közök kezdik sejtetni, miért zarándokoltak ide festők nemzedékei.

A TEMPLOMOK NAGYJÁBÓL EGYIDŐSEK, s bár rangjuk, építetők közösségeik egykori anyagi ereje ugyancsak különböző lehetett, ezt csak finom eszközökkel jelezték, mint pl. a toronysisak formájával

A VÁRDOMB, A KÖZÉPKORI SZENTENDRE EMLÉKHELYE
Később a katolikusok egyetlen temploma, amely a 18. században közel kétezer hívőt igazgatott, ugyanannyit, mint a hét ortodox templom együttesen

Szentendrén annyi templom van, ahány táj útnak indította az embereket, hogy a török bosszúja elől biztonságot keressenek.

Szentendrén annyi templom van, ahány táj útnak indította az embereket, hogy a török bosszúja elől biztonságot keressenek. Érdeemes ezeket a neveket egymás után kiolvasni, mert idegenségükben is ismerősek: Belgrád (Catedrális), Preobrazsenszka, Opovacska, Grecseszka (Blagovesztenszka), Csiprovacska, Poszerovacska, Izbég. A Balkán népeinek nyelvét idézik elénk, egy olyan világét, amelyet szomszédunknak szoktunk mondani, azt is jelezve ezzel, hogy Magyarországot nem oda tartozónak érezzük. Az utcák nyelvi eklektikáját fokozták a környék magyar, német és szlovák nyelvjárásai. A 20. század elején a lakosság 70 százaléka még nem magyar anyanyelvű. Az 1924-ben Szentendrére látogató Szombathy Viktor felvidéki író egészen rabul ejtette a különös nyelvi kaval-

kád: „*A szűk piacon rácul beszéltek, azt a sváb dialektust, ami itt ütötte meg a fülemet, szintén nehezen kapizsgáltam. A szlovák szó sem úgy hangzott, mint az én szűkebb hazámban, Gömörben.*”

LÉPTEN-NYOMON CSODÁKRA BUKKANHATUNK,
mint ez a toronyszerűen zömök, házhoz kapcsolt,
íves szemöldökű kapu (balra)

**A MEDITERRÁNEUM OTT KEZDŐDIK, AHOL A CSERÉP
FORMÁJA MEGVÁLTOZIK**

állítja Fernand Braudel, történész. Szentendre
cserepei azonban éppolyanok, mint bárhol
a környező vidéken (jobbra lent)

**AZ UTCÁK OLYANOK, MINTHA
ÖRÖKKÉ VÉGET AKARNÁNAK ÉRNI**

Kiszögellések, éles kanyarok, kibukkanó
háztetők teszik, hogy itt nemcsak haladni,
de bolyongani is lehet (lent)

Identitást vegyenek!

*Egy keleti ember számára
Szentendre régi templomai kulturális
otthonosságot, sőt büszkeséget sugározo-
nak. A távolság ellenére kifejezetten
sokakat szólít meg ez az érzés.*

Szerb, horvát, de főként orosz szót mostanában is hallani az utcákon. Meg persze spanyolt is, hiszen Európa ezen állítólagos válságtürelte az utóbbi években felfedezte magának az olcsó Közép-Európát – ezt azonban nehéz lenne összefüggésbe hozni Szentendre múltjával. Az oroszok jelenlétét annál inkább...

Érthető, hogy egy keleti ember számára Szentendre régi templomai kulturális otthonosságot, sőt büszkeséget sugároznak. A távolság ellenére kifejezetten sokakat szólít meg ez az érzés. A felkapott európai fürdőhelyekkel ellentétben, Szentendren megszokott látvány az ősrégi fényképezőgéppel felszerelt, értsd: az orosz társadalmi ranglétra középső-alsó feléből érkező turisták zarándokútja.

A pravoszláv székesegyház kötelező meglátogatása után az oroszokat éppúgy gíghajtják a Bogdányi utca vásársorán, mint bármely más náció fiait-lányait. Az egyik népművészeti bolt eladója minden látható szolgálatkészség nélkül néz el a betévedő orosz csoport fölött. Arca dacos, tartása megszólíthatatlan fölényt sugároz. Ami törékeny, azt már rég bevitrineztette. Becsületére legyen mondván, hogy a spanyolokkal sem kedvesebb, sőt a magyarokkal sem. Valószínűleg beleunt a kérdésekbe, hogy: „Ugyan mi kerül egy himzett szoknyácskán 100 ezer forintba?” Aki nek nem tetszik, menjen a butikba vagy a turkálóba...

A RÉGI SZENTENDRE SZERELMESEI SZÁMÁRA

az utolsó menedékeknek a ritkán járt festői sikátorok számítanak. A meredek lépcsőket mászva persze annak is dobog a szíve, aki a látványra kevésbé fogékony (balra)

A HŐSZIGETELÉSI MOZGALOM

lassan kiöli városképeinkből az ilyen és ehhez hasonló egyszerű, vakolt falfelületeket és az ablaknyílások mozgalmas mélységi dimenzióit (jobbra)

KEVÉSSÉ ISMERT, hogy Szentendre a 19. század végi filoxérajárványig bortermelő település volt. Erre emlékeztet a Szamárhely keresztartó oszlopa is (jobbra lent)

Kóló, mandolinon

A Horler Miklós-féle műemléki felmérés fényképfelvételei az 1950-es évek végén készültek: a központban mindennapi kisüzletek sorakoztak akkoriban: hentes, pékség, ruha- és papírbolt, egy-egy kocsmá. Ma ugyanezen a főutcán meghatározhatatlan profilú ajándékboltok végelethetetlen sora kígyózik, népi és gépi népi tárgyakkal, kicsi kínai vicces szerkentyűkkel, amit ha megveszünk, csupán szolidaritásból érdemes lenne a HÉV-en hagyni, hogy a következő turistának már ne kelljen megvennie. Erre mondják a műveltek, hogy giccses.

Szentendre, mint minden turisztikai tér, túlkínálja önmagát, megsokszorozza szépségeit, az igényes és kevésbé igényes képeskönyvektől kezdve a hűtőmágnesen át a teásbögrékig. Ennek a kisvároskának azonban megvan az a csodálatra méltó tulajdonsága, hogy mindezek ellenére élvezhető maradt. Lépcsős sikátorait a nagyobb turistacsoportok vezetői rutintól kerülők, mert ha szemből is jönne egy

Szentendre, mint minden turisztikai tér, túlkínálja önmagát, megsokszorozza szépségeit, az igényes és kevésbé igényes képeskönyvektől kezdve a hűtőmágnesen át a teásbögrékig.

A LÁTHATATLAN ÉPÍTÉSZET

Az építészek szeretik, ha valami a korszellem jegyében felépül. Ez a megjegyzés azért kíváncsított ide, mivel ritkaságszámba megy, hogy olyasmit értékeljen a szakma, ami igyekszik láthatatlan maradni. Az idén Építőipari Nívódíjat kapott szentendrei mobilgát ezen ritkaságok egyike.

Az új védmű 2013-ban készült el, és minden idők eddigi legmagasabb árvízszintje mellett rögtön élesen vizsgázott. Normáleletben alig látható, árvízkor azonban annál meghökkentőbb, majdhogynem félelmetes látványt nyújt, ahogy a keskeny elemek megállítják a vizet. Nehéz hozzászokni, mint ahogyan a vasbeton szerkezetek látható alátámasztás nélküli kiugrásai is furcsán hatnak az emberre.

A régi gát a 20. század 60-as éveiben épült. A történelemben meglehetősen sok víz folyt le tehát a Dunán anélkül, hogy gátak szabták volna útját. Azt sem állíthatjuk, hogy ennek oka a régi időkben a vizek kiszámíthatóbb természetében keresendő. Csak hát keveseknek jutott eszébe ártérre, árvízveszélyes helyre települni...

másik csoport, garantált lenne a torlódás, talán még össze is keverednének az emberek, mígnem egyesek potyán hallgatnák a nehezen befifázott történeteket.

Az egyik, forgalom nélküli lépcső felső kijáratánál még mindig némileg mesterkélte, de kedves kávézóban találok magam. A szomszéd asztalnál előkerül egy mandolin is, amelyen ismerős délszláv hangsorokat futtatnak az ujjak. A „kotta”, amiből játszanak, kézzel jegyzetelt, vonalak nélkül, csak a hangok neveivel. Bármelyik zenetanárt leszédítené a katedrálról kezdetlegessége. Mint kiderül, utcazenészek, és direkt Szentendre tiszteletére „szedtek le néhány számot” egy Vujicsics-lemezről. Délutánra összerakják, elő is adják majd a Duna-parton. Becsületükre legyen mondva, néhány óra múlva tényleg ott pötyögtek a nagy folyam partján, néhány orosz turista még fotózkodott is velük. De már nekem is indult a hajóm. Napnyugtáig Budapestre kellett érjek, hogy fotókat készítsék az 1945 után lebontott tabáni rác templom helyéről. ☺

„A közösségi oldalon keresztül tartom a kapcsolatot vidéki barátaimmal”

Internet.
Rajtad is múlik,
hogy mire
használod.

Neked 8? médiaunió
rajtad is múlik!

TELEKI SÁMUEL FELFEDEZŐ KLUB

UTAZÁSOK A GÖRGÉNYI-HAVASOKTÓL AZ ALTÁJIG ÉS ALASZKAIG

www.telckiuutak.hu

norbert@telckiuutak.hu

Tengerhez, magyar! Adriai utazás a néhai Pólától – Lissa szigetéig

A magyar tengerhajózás és a Császári és Királyi Haditengerészet emlékei nyomán

2016. szeptember 24.–október 2.

Létszám: 46 fő + 1 fő szakvezető + 1 fő tudományos vendég

Utazás: 50 személyes autóbusszal

Szállás: 3*** és 4**** szállodák 2 ágyas szobáiban

Ellátás: reggeli és vacsora

Tudományos vendég: Dr. Kubassek János,
a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója

Részvételi díj: 1 fő reggelivel és vacsorával	204 700 Ft + helipók + fakultatív
1 éves Magyar Földrajzi Társaság-tagság (A Földgömb-előfizetés)	A részvételi díjban
Baleset-, betegség- és poggyászbiztosítás	Köthető
Béletpók	A részvételi díjban

A magadett részvételi díj 300,- Ft/EURO ártályonig érvényes
1 ágyas felén 129 EUR

Jelentkezés, információ: Gögös Norbert / Telefon: +36 30 250 2765
Licenc: U-001681/2015 Reg. no.: 01-09-271704

Fontosabb állomások és témakörök.

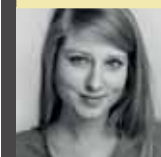
Póla (Pula) emlékei – A Császári és Királyi Haditengerészet története – Cherso (Cres) szigete – Ossero (Osor) – Lussin (Losinj) szigete – Lussin piccolo (Mali Losinj) – Suncana uvala (Napfény partja) – Cikati-öböl – Lussin grande (Veli Losinj) – Veglia (Krk) szigete – Fiume (Rijeka), Magyarország hajdani tengeri ablaka – Igaz mesék a középkori Magyar Királyság és a dalmát városállamok (Zára – Zadar, Tengerfehérvár – Biograd na Moru, Sebenico – Sibenik, Trau – Trogir, Spalato – Split) kapcsolatáról – Trau (Trogir) – Lissa (Vis) szigete – „Little Malta” és Vis angol történelmének története

Fakultatív, 7-8 óra hosszúságú halászhajó-kirándulás, aktív halászáttal. Fakultatív, 3-4 óra hosszúságú delfinmegfigyelő hajózás, 10 fős motoros csónakon, a Blue World szakembereinek vezetésével.

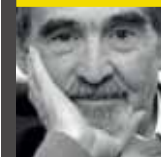
A részvételi díj az 1 éves Magyar Földrajzi Társaság-tagdíjat és az 1 éves A Földgömb magazin-előfizetés díját is tartalmazza – ettől el nem vonható. A Földgömb magazin-előfizetés átruházható.

SZERZŐINK

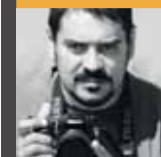
Buda Lorina (1987) közgazdász és egyetemi oktató. A Pécsi Tudományegyetem Földtudományok Doktori Iskolájában PhD-hallgató. Kutatási területe a Nyugat-Balkán és az Európai Unió. Több tanulmány szerzője az európai integráció témakörében

Diurnus – Bodor Pál (1930) újságíró, költő, író, műfordító. 1983-ig Romániában publikált, azóta a magyarországi újságírás és irodalom egyik legendás alakja. Dolgozott médiatanárként és az újságírás vezető beosztásaiban is

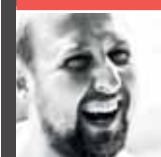
Francesics László (1984) építészmérnök, fotográfus, egyetemi oktató, a Magyar Csillagászati Egyesület tagja. Csillagászati képzéssel 2003 óta foglalkozik, szakterülete az asztrofizikai érdekességek esztétikus bemutatása. A hazai asztrofotómozgalom egyik fő szervezője

Jakab Gusztáv (1975) biológus, a Szent István Egyetem GAEK egyetemi docense. Szakterülete a Kárpát-medence virágos növényeinek rendszertana, valamint a negyedidőszaki klíma- és vegetációfejlődés. Kutatásai mellett különösen fontosnak tartja az eltűnő természeti értékek fényképes dokumentálását

Jubász Géza Péter (1977) a Szegedi Tudományegyetemen végzett geográfus, a Lechner Tudásközpont térinformatikai osztályvezetőjeként digitális térképi és statisztikai adatok elemzését, kapcsolódó szolgáltatások kialakítását koordinálja

Kálló Péter (1978) a Metropolisz fotóriportere, számos rangos díj nyertese. Fotóblogja (kalloper.hu) 2012-ben Goldenblog Awardot (a Legjobb fotóblog – 1. hely) kapott, majd – a Photoblog Awards 2012 keretében – bekerült a világ legjobb 20 fotóblogja közé

Koncz Ákos (1964) hegymászóként a világ számos tájára elvetődött, és a természet szépségei mellett mindig érdeklődéssel figyelte a környéken élő népcsoportok életét is. Innen már csak karnyújtásnyira volt, hogy kulturális antropológiát kezdjen tanulni

Köszegi Margit (1973) földrajz és történelem szakos tanár, az ELTE Földtudományi Doktori Iskolájában szerzett tudományos fokozatot. Társadalomföldrajzi kutatásai a hazai etnikai földrajzi irányzatokhoz kötődnek

Kóthay Klára (1973) geológus, az ELTE TTK Természettudományi Múzeum Ásvány- és Kőzettárának muzeológusa. Kutatási területe: bazaltos vulkáni kőzetek ásványai-ba ágyazott olvadékvárványok (egykor magmacepppek) vizsgálata kőzettani és geokémiai módszerekkel

Ladányi Tamás (1972) asztrofotós, tanár, a „The World At Night” nemzetközi elit fotográfusszervezet tagja. Munkájában a csillagászat és a földrajz kapcsolatának megjelenítésére fókuszál, művészeti aspektusból és tudományos ismeretterjesztés céljából

Lőki Viktor (1989) biológus, a Debreceni Egyetem Juhász-Nagy Pál Doktori Iskola PhD-hallgatója. Kis-ázsiai és európai temetők növényi biodiverzitás-megőrzésében játszott szerepét kutatja

Molnár V. Attila (1969) botanikus, a Debreceni Egyetem TTK Növénytan Tanszéke egyetemi docense. Három évtizede fényképezi a Kárpát-medence növényritkaságait. Kutatási területe az európai orchideák és látványfélék rendszertana és ökológiája

Péter Ildikó fotóművész, 2007-ben diplomázott a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem vizuális kommunikáció szakán. Munkájának központi témája a város, az ember és a természet kapcsolata. Szabadidejét a természetben tölti, szikla- és hegymászással, terepfutással, sítúrázással. Honlapcíme: www.ildikopeter.com

Süveges Kristóf (1994) a Debreceni Egyetem biológushallgatója, a DE TTK Növénytan Tanszék szakkollegója. Hazai és mediterrán orchideafajok ökológiájával és konzerváció-biológiájával foglalkozik

Szabó Zoltán (1968) fotográfus, túravezető. Ázsia és az úton levés szerelmese, húsz éve jár vissza Indiába, Nyugat-Tibetbe, Szibériába és Iránba, hogy fotóesszéket készítsen az eltűnőfélben levő hagyományos kultúrákról. Jelenleg a Kincseskamera.hu alapítójaként fotó-workshopokat visz az általa bejárt és megismert egzotikus terepekre. Honlap: www.kincseskamera.hu

Szigeti-Böröcz Ferenc (1978) geográfus, település- és területfejlesztő. Városfejlesztési és kulturális kérdések megválaszolásán dolgozik különböző projekteken, Európán szerte

Tamáska Máté (1976) szociológus, szociográfus. Érdeklődésének középpontjában a társadalom és az épített környezet kölcsönhatása áll. Eddig öt önálló tudományos kötetet jelent meg, többek között Torockó műemlékvédelméről, a vidéki tér emlékeztetőről vagy az 1945 utáni új községek építészetéről. Aktuális munkáiban a Duna településképi helyzetét vizsgálja a Bács és Budapest közötti szakaszon

BARANOVSKY ÁDÁM:

AZ ELHAGYATOTT BELGIUM – A TŐZSDÉTŐL A HŰTŐTORNYOKIG

FOTÓ: BARANOVSKY ÁDÁM

Brüsszel, Európa fővárosa, Atomium, Manneken Pis, belga csoki, belga sörök, meg persze Brugge (ejtsd: Brúzs). A többségnek általában ezek a szavak ugranak be, ha azt mondd, Belgiumba utazol. Én kiegészíteném még egy jellemző szóval, ez pedig az URBEX.

Belgiumot méltán nevezhetjük az európai, de meg merem kockáztatni, hogy világviszonylatban is az elhagyatott építettkörnyezet-bejárás (URBEX) Mekkájának. Kis túlzással: amiből Belgiumban nincs felhagyott, az nagy valószínűséggel a világban sincs

DÁGI MARIANN:

ARANY MAKEDÓNIA – ÉKSZEREK NAGY SÁNDOR KORÁBÓL

Az ókori Makedónia területe II. Philipposz hódításainak köszönhetően jelentősen megnövekedett, így a termőföldek, az erdők, a bővizű folyók mellett gazdag ásványkincskészletek (arany, ezüst, vas, réz, ólom) is a birtokába kerültek. Fia, Nagy Sándor aztán az igazán hatalmas ázsiai térségeket megszerezve még sokkal több nemesfém és drágakövet szállíthatott a görög ékszerművesek műhelyeibe

CSERKÉSZ TAMÁS–SRAMKÓ GÁBOR–CZABÁN DÁVID: MAGASHEGYI EGÉRÚT – KAUKÁZUS, CSÍKITALAN SZÖCSKEEGEREK

FOTÓ: CSERKÉSZ TAMÁS

A történet a Kaukázustól viszonylag távol, a Borsodi-Mezőségről indul, ahol egy már majdnem elfeledett kis rágcsáló él, a csíkos szöcskeegér, vagy ahogyan ma hívják: a magyar szöcskeegér. Az alig 10 cm-es kisemlős sok tekintetben különleges eleme az állatvilágnak. Ha viselkedését nézzük, akkor kivételes szelídségével tűnik ki a rágcsálók sokaságából. Ám, ha rendszertani helyét vizsgáljuk, azt találjuk, hogy a szöcskeegerek egy önálló, ősi csoportot alkotnak a rágcsálók között, közelebbi rokonságban az ugróegerekhez, „akikhez” külsőleg valójában a legkevésbé sem hasonlítanak

ALAPÍTVÁ: 1872

1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Telefon: (1) 231-4040.
Fax: (1) 231-4045
Honlap: www.foldrajzitasag.hu
E-mail: info@foldrajzitasag.hu

Elnök: Dr. Gábris Gyula
Alelnökök: Dr. Kovács Zoltán
Dr. Michalkó Gábor
Főtitkár: Dr. Mari László
Ügyvivő: Heiling Zsolt
Titkár: Eröss Ágnes

Szakosztályok:

Biztonságföldrajzi és Geopolitikai Szakosztály, Expedíciós Szakosztály, Társadalom- és Gazdaságföldrajzi Szakosztály, Hegymászó Szakosztály, Oktatás-módszertani Szakosztály, Egészségföldrajzi Szakosztály, Természetföldrajzi Szakosztály, Térképészeti Szakosztály, Turizmusföldrajzi Szakosztály, Földrajztanári Szakosztály

Területi osztályok:

Bakony–Balaton-vidéki Osztály (Veszprém)
Békéscsabai Osztály
Borsodi Osztály (Miskolc)
Debreceni Osztály
Dél-dunántúli Osztály (Pécs)
Duna-völgyi Osztály (Szekszárd)
Eger–Bükk-vidéki Osztály
Gyöngyös–Mátra-vidéki Osztály
Kisalföldi Osztály (Győr)
Kiskunsági Osztály (Kecskemét)
Közép-dunántúli Osztály (Székesfehérvár)
Körös-vidéki Osztály (Békéscsaba)
Nyírségi Osztály (Nyíregyháza)
Nyugat-magyarországi Osztály (Szombathely)
Szegedi Osztály
Székelyföldi Osztály (Csíkszereda)
Tolna megyei Osztály (Dombóvár)
Zalai Osztály (Nagykanizsa)

Könyvtár és gyűjteményei:

1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Tel.: (06-1) 309-2600/1443

Az éggömböt tartó Atlasz a Magyar Földrajzi Társaság védjegyként bejegyzett jelképe

Lapalapító (1929):
Dr. Milleker Rezső

Az új sorozat
újraindítói (1999):
Dr. Nemerkenyi Antal
és Farkas Péter

1929–1933, felelős szerkesztő:
Dr. Milleker Rezső

1934–1944, szerkesztők:
Dr. Baktay Ervin és Dr. Kéz Andor

1999–2005, főszerkesztő: Dr. Nemerkenyi Antal

2005–2006, főszerkesztő: Dr. Vojnits András

2006-tól főszerkesztő: Dr. Nagy Balázs

Fotótúrák

mesés tájakra, kultúrákba

KUBA - PERZSIA - KORZIKA - PÁRIZS - KIS-TIBET - INDIA

FOTÓOKTATÁS,
KALAND, KIKAPCSOLÓDÁS,
KIS LÉTSZÁMÚ CSAPATBAN, KÉT FOTÓMŰVÉSZ VEZETÉSÉVEL.

www.kincseskamera.hu

SELJALANDSFALL, IZLAND

2015.06.21.

www.eupolisz.hu

HA UNOD AZ IPARI TURIZMUST!

TERMÉSZETJÁRÓ UTAZÁSOK, OUTDOOR TÚRÁK,
TREKKINGEK, KÖRUTAK AZ EGÉSZ VILÁGON.

Eupolisz Utazási Iroda

1093 Budapest, Lónyay u. 47. | +36/1/219-08-81

Hatósági engedélyszám: U-000463